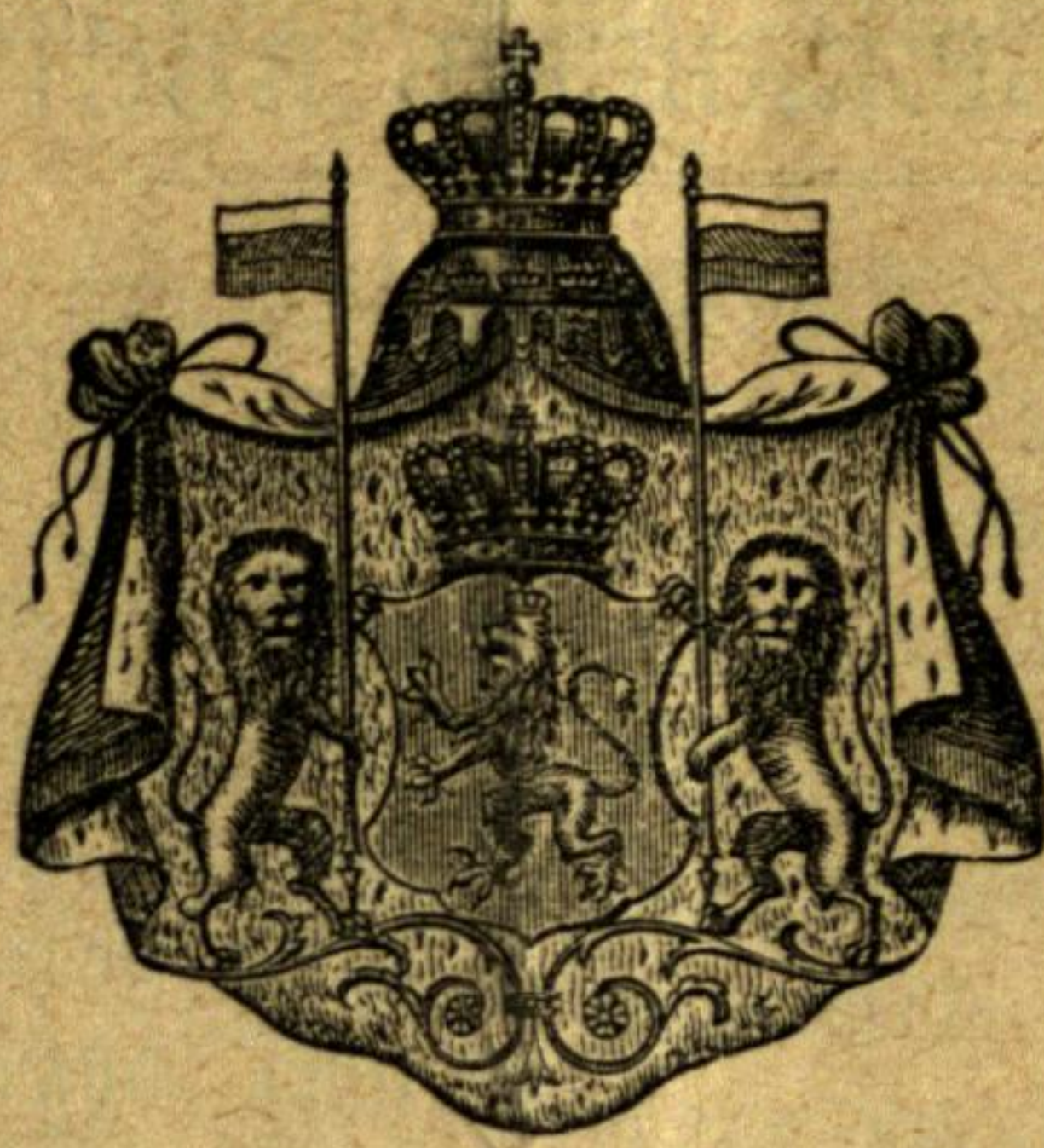

ДЪРЖАВЕНЪ

ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 16 л. за повѣтъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ се испраща до Администрацията му.

ГОД. IV.

СОФИЯ, вторникъ 19 януарий 1882.

БРОЙ 6.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Извѣстия отъ Двора на Негово Височество

Въ четвъртъкъ на 14 януарий Негово Височество благоволи да приеме въ ауденция присѣтствующитѣ въ София членове на Държавний Сѣвѣтъ заедно съ Предсѣдателя. Г. Т. Икономовъ доложи на Негово Височество за откриванieto на Сѣвѣта въ 11 часа сутринята сѣщий день.

Въ отговоръ Негово Височество, като пожела пълнѣнъ успѣхъ на новосъздадения Държавенъ Сѣвѣтъ, изрази надежда, че Сѣвѣта напълно ще да оправдае Неговото довѣрие, тъй сѣщо и това на народа.

На 15 януарий представиха се на редовна ауденция за докладъ Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията Г. Д-ръ Вѣлковичъ, Военний Министръ Генералъ Криловъ и Министра на Вътрѣшнитѣ Работи Г. Начевичъ.

Сѣщий день имаха ауденция Г. Петко Горбановъ и Г. Станчовъ.

На 16 януарий представи се на редовна ауденция за докладъ Министра на Правосѣдието Г. Теохаровъ.

Сѣщий день имаха ауденция Главний Секретаръ при Министерството на Правосѣдието Г. И. Цановъ, Началника на Софийското Военно Училище Подполковникъ Ремингенъ и Г. Капиткинъ.

Вечерята имаха честята да обѣдватъ съ Негово Височество Французский Дипломатический Агентъ Г. Шеферъ, Английский Дипломатический Агентъ Г. Ласелъ, Белгийский Дипломатический Агентъ Г. Янсенъ, Сръбский Дипломатический Агентъ Г. Груичъ, Германский Генераленъ Консулъ Г. де Брауншвейгъ, Русский Дипломатический Агентъ Г. Хитрово, Австрийский Дипломатический Агентъ Баронъ Бигелебенъ, Гръцкий Дипломатический Агентъ Г. Доскосъ, Управляющий Италиянското Дипломатическо Агентство Г. Скуити, Румѣнский Дипломатический Агентъ Г. Гика и Министра на Външнитѣ Работи и Исповѣданията Г. Д-ръ Вѣлковичъ.

По Министерството на Просвѣщението

УКАЗЪ

№. 7

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Наштъ Министръ на Народното Просвѣщението отъ 12 януарий 1882 г. подъ №. 60,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да назначимъ на вакантното мѣсто за инспекторъ на народнитѣ училища въ Софийский учебенъ окръгъ, бившия свѣрхщатенъ учителъ въ Кюстендилската реална гимназия, Ив. Карановъ, отъ първий текущий януарий съ опредѣлената за тая длѣжностъ заплата.

II. Наштъ Министръ на Народното Просвѣщението се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Наштъ Дворецъ въ София на 12 януарий 1881 год.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Народното Просвѣщението:

Др. Конст. Иречекъ.

Съ указъ подъ №. 1054 отъ 19 декемврий 1881 год. се постановява: по ст. I разрѣшава се да се отпустнатъ деветстотинъ и четири лева за доисплащанье постройката на пансионътъ при Царьбродското трикласно училище и по ст. II тази сума да се вземе отъ остатъцитѣ по § 9 ст. 1 въ текущий Държавенъ бюджетъ и по расхода на Министерството на Народното Просвѣщението.

Съ указъ подъ №. 1056 отъ 23 декемврий 1881 год. се постановява: по ст. I да се отпустнатъ отъ сумата, опредѣленна въ бюджета на Министерството на Правосѣдието за литературни предприятия шестстотинъ лева, съ които да се купятъ 120 екземпляра съразмѣрно отъ книгитѣ: „Минзухаръ“, „Теменуга“, „Пиянъ баща“, „Градинка“, издадени отъ Илия Блъскова и по ст. II тия книги да се раздадѣтъ на нѣкои училищни библиотеки, гдѣто е нужно.

Съ указъ подъ №. 1069 отъ 30 декемврий 1881 год. отчислява се отъ длѣжността на II-класенъ учителъ при Държавната реална гимназия въ Варна Матея Матеевъ отъ 21-ий декемврий 1881 год. защото е заминалъ да продължава учението си въ Москва.

По Министерството на Правосѣдието.

УКАЗЪ

№. 20.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Споредъ доклада на Наштъ Министръ на Правосѣдието, отъ 16 януарий 1882 год. подъ №. 5, основанъ на 816 и 835 ст. отъ Врѣменнитѣ Сѣдебни Правила и 14 ст. отъ Конституцията,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Да смѣчимъ на двѣ години затворъ наказанието на Недѣлка Ивановъ изъ с. Мирково (Софийский окръгъ) осѣденъ първоначално отъ Софийский окръженъ сѣдъ на 5 години затворъ за нанисание побой на жена си, вслѣствие на който тя умрѣла.

II. Изпълнението на настоящий указъ възлагами на Наштъ Министръ на Правосѣдието.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 16 януарий 1882 година.

На първообразното съ собственната рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосѣдието: Теохаровъ.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

No. 4

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България.

По предложението на Нашътъ Министръ на Войната, представено Намъ съ докладътъ му отъ 14 текущия януарий подъ № 8

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

I. Остатъцитѣ по бюджета на Военното Министерство за миналата 1881 година, които могатъ да се окажатъ — оставятъ се въ распорѣжданieto на същето Министерство за добиване боевой комплектъ на патрони а също въ случай, ако е възможно, и за направа наченатитѣ въ миналата година воински здания.

II. Нашитѣ Министри на Войната и Финансите се натоварватъ съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 15 януарий 1882 год.

На първообразното съ собствената ръка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Войната Генералъ Маноръ Криловъ.

ПРИКАЗЪ

No. 3.

Зачисленный съ Височайшій приказъ по Военното вѣдомство по No. 2 въ Видинската No. 10 пѣша дружина Маноръ Всеволожский се назначава временно командующий тѣзи дружина, до възвръщанieto на Подполковника Плецъ отъ отпуса.

София 9 януарий 1882 год.

Подписалъ:

Военный Министръ Генералъ Маноръ Криловъ.

ГЛАВНО ИЗЛОЖЕНИЕ ДО НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО КНЯЗА

върху положението на

УЧЕБНОТО ДѢЛО ВЪ КН. БЪЛГАРИЯ.

(Продължение.)

13. Класни Общински Училища.

За продължение на наукитѣ служатъ класнитѣ училища (по-преди ги казваха главни училища), сиречь единъ, два или повече класове, наредени споредъ програмата за трикласното училище (за нея ще поговоримъ по послѣ), въ които ученици, слѣдъ свършване четиритѣ отдѣления, продължаватъ учението си. Тѣхъ ги имаше, както е показано по-горѣ, въ 1880/1 година 44 мъжки и 10 женски. Тѣ се намиратъ по градоветѣ и по всичкитѣ окрѣжия съ исключение на Кюстендилското, гдѣто ги замѣстваха двѣ държавни срѣдни училища. По селата има класове само въ Търновско и Шуменско окрѣжие, а по другитѣ окрѣжия има даже много околийски центрове, които нѣматъ по-високо училище отъ първоначалното. Тие класни училища най-повече сѣ само двукласни; въ Търновското окрѣжие по-вече отъ три класа нѣма ни едно. Посѣщаватъ се не само отъ мѣстнитѣ дѣца но и отъ окрѣжието. Най-пълно и по наредението си първо отъ тие училища е Русенската общинска реалка (сега 5 класа).

Учителитѣ въ тия училища сѣ лица по-пригѣтвени, които сѣ свършили и срѣдни учебни заведения, ако не повече нѣщо. Въ Търновско има ги на пр. 9, които сѣ учили и въ чужбина (1 Одеската семинария, 1 Кишиневската семинария, 1 Загребската реалка, 3 Болградската гимназия, 3 Николаевската гимназия); въ Разградско 3 (2 Бѣлградъ, 1 Болградъ); въ Шуменъ 4 (1 Чешко, 1 Бѣлградъ, 2 Цариградъ) и пр.

Учебни пособия тие училища, съ рѣдки исключения, нѣмаха. Заради това Министерството тая година е купило за около 16,000 лева най-нужнитѣ нѣща и е распредѣлило на 18 по-пълни класни училища сборки по физика, естествена история, география и рисуване, а на 8 по-малки училища съшитѣ сборки безъ физикалнитѣ инструменти (които сѣ нужни за III класъ и по-нагорѣ).

Материалното поддържане на тие общински класни училища е уредено по същия начинъ, както при първоначалнитѣ училища. Градоветѣ харчатъ за училищата си класни и първоначални нѣкога доволно значителни сумми, на пр. Свищовъ (1400 къщи бѣлг.) 37,500 лева и Шуменъ (2,078 къщи бѣлг.) 34,152 лева. Но на много мѣста тие училища безъ правителствена помощ не би могли да съществуватъ. Освѣтъ това опитътъ показва, че общинитѣ много пѣти предприематъ работи, които излизатъ вѣнъ отъ материалнитѣ имъ срѣдства, като отварятъ повече класове отъ колкото имъ стигатъ доходитѣ. За въ бѣдѣ класнитѣ училища могатъ лесно да успѣятъ, ако да станатъ училища окрѣжни или централни, за поддържанieto на които да е заинтересовано цѣлото окрѣжие. Една стѣпка напредъ се направи въ това отношение тази година въ Русенското и Разградско окрѣжие, като се отвориха отъ доходитѣ на интизана при класнитѣ училища въ срѣдоточията на окрѣжитѣ и пансиони, въ които да живѣятъ селенчета, за да се въспитаватъ за селски учители или писари. Въ Русенский «Александровский пансионъ» има 30 такива ученици. Въ Разградъ отвориха се два пансиона, единиятъ за Българчета, другиятъ за Турчета, които посѣщаватъ мѣстното турско класно училище, въ което се преподава сега и български езикъ като задължителенъ предметъ.

II ДЪРЖАВНИ УЧИЛИЩА.

I. Срѣдни учебни заведения 1879—1881

Висшето образование въ Турско врѣме представляваше съ въ България съ двѣ по-високи училища, сиречь въ Габрово и въ Пловдивъ, които училища тогава имаха по шестъ и седемъ класове и по програмата си приличаха на чуждестранитѣ реалки. Освѣтъ това въ Петропавловский манастиръ, близо до Лѣсковецъ, съществуваше отъ 1874 г. едно духовно училище.

Слѣдъ войната новооснованиятъ отдѣлъ за Народното Просвѣщение и Духовнитѣ Дѣла отвори пакъ Пловдивското училище, както и едно ново въ Сливенъ, които и двѣтѣ останаха въ Источна Румелия като тамкашни правителствени училища. Въ Княжеството Управляющий Отдѣла г-нъ М. С. Дриновъ имаше намѣрение да отвори слѣдующитѣ правителствени училища: 2 класически гимназии (София и Габрово), 2 държавни реалки (Кюстендилъ и Варна) и освѣтъ това и 1 общинска (Ломъ), 2 духовни семинарии (въ Лѣсковецъ и Самоковъ), 3 четворокласни образцови училища (въ Хаджи Оглу Пазарджикъ, Бѣлоградчикъ и Дупница) и 2 дѣвически гимназии (Търново и София).

Отъ тие учебни заведения най-напредъ още въ 1878 г. се отвориха духовнитѣ училища, старото Лѣсковско само съ единъ пригѣтвительнъ класъ съ 76 ученици и новото Самоковско съ единъ пригѣтвительнъ и единъ редовенъ и 43 ученици. На 23 Октомврий 1878 отвори се Ломската реалка съ два класа и 47 ученици, като общинско училище съ правителствена помощ, а въ Януарий 1879 г. и бившето Габровско училище като класическа гимназия съ паралелни реални отдѣления, три класа съ 109 ученици. Същеврѣменно (7 Януар. 1879) послѣдва и отварянieto на една класическа гимназия въ София съ два класа и до 90 ученици отъ всичкитѣ предѣли на България.

Другитѣ училища отвориха се чакъ за слѣдующата 1879/80 учебна година. Кюстендилската реалка на 1 Октомврий 1879 съ три класа и 77 ученици, Варненската на 3 Септемврий 1879 съ два класа и 49 ученици, четворокласнитѣ училища въ Дупница съ три класа и 82 ученици, въ Бѣлоградчикъ на 15 Септемврий съ два класа и 57 ученици и въ Хаджи-Оглу Пазарджикъ на 2 Септемврий съ два класа и 65 ученици, послѣ и дѣвическитѣ гимназии, въ София на 6 Септемврий съ два класа и 41 ученичка и въ Търново на 10 Октомврий съ три класа и 119 ученички.

За слѣдующата учебна 1880/81 година този съставъ се промѣни съ рѣшението на Народното Събрание отъ 21 Май 1880 г. Самоковското духовно училище (тогава съ два класа, едно пригѣтвительно отдѣление и 43 ученици) се затвори. Габровската гимназия се обърна на реална гимназия безъ класически езици; Ломската реалка се превзе съвсѣмъ на правителствени разноси, и четворокласнитѣ училища се промѣниха въ «учителски семинарии» (сиречь трикласни училища съ единъ предполагаемъ едногодишенъ педагогически курсъ) и двѣ отъ тѣхъ се пренесоха, отъ Хаджи-Оглу Пазарджикъ въ Силистра и отъ Бѣлоградчикъ въ Цариградъ.

Въ слѣдующата сессия на Народното Събрание въ Декемврий мѣсець 1880 г. станаха слѣдующитѣ промѣнения: поменхитѣ учителски семинарии си останаха прости три класни училища, Дупницкото престана да е правителствено, а освѣтъ това отвориха се новитѣ двѣ горѣ споменхти педагогически училища въ Враца и Шуменъ. Тия промѣнѣния влѣзоха въ дѣйствие презъ настоящата учебна 1881/82 година.

Сега държавнитѣ учебни заведения сѣ слѣдующитѣ 12: 1 Духовно училище въ Лѣсковскиятъ Петропавловский манастиръ (съ едно пригѣтви-

телно отдѣление и три класса), 1 класическа гимназия въ София (лѣтосъ се отвори 5-й классъ), 4 реални гимназии въ Габрово (вече съ 6 класса), Ломъ, Кюстендилъ (двѣтъ по 5 класса) и Варна (4 класса), 2 женски гимназии въ София и Търново (вѣка съ 4 класса и въ Търново съ единъ още допълнителенъ классъ), 2 триклассни училища въ Силистра и Царибродъ и 2 педагогически училища въ Враца и Шуменъ.

Бюджетнитѣ разности, опредѣлени за поддържане на тие училища (безъ пансионитѣ и стипендиятѣ) бѣха въ 1879 бюджетна година 276,116 лева, 1880 година 319,420 лева и 1881 година 342,820 л.

2. Программи, учебници, учебни пособия и училищно управление.

Программитѣ за тие училища наредиха се найнапрѣдъ въ врѣме на оккупацията и то само приврѣменно за първитѣ четири классове, безъ да се опредѣли, колко врѣме има да трае цѣлия курсъ. За духовнитѣ училища се установи единъ четворогодишенъ курсъ съ приготвителни отдѣления, и тъй си остана и до днесъ. Презъ пролѣтъта 1880 г. тогавашний Министръ Г-нъ Гюзелевъ въведе въ тие програми едно промѣнение, като отдѣли първитѣ три класса за особно трикласно училище, което да служи за подготвление къмъ повисоко учение и това се тури въ дѣйствиe въ 1880/1 учебна година.

Но всичко това никакъ не стигаше за назначението на училищата. Программитѣ бѣха все още неопредѣлени, като не бѣше нигдѣ изказано колко години има да трае курсътъ, тъй щото не се знаеше на какъ се отива и какво е послѣдния резултатъ, който има да се постигне.

Освѣтъ това тѣ не бѣха лишени отъ педагогически погрѣшки, особно въ распредѣлението на предметитѣ по классовѣтъ: въ първий классъ на пр. се преподаваха началата на историята, а ученикътъ нѣмаше още понятие отъ географията; естественитѣ науки бѣха доволно слабо застъпени и пр. Заради това преди началото на тая учебна година (1881/2) программитѣ отново се прегледаха и дотѣмниха до колкото бѣше възможно при найдобрата воля; трикласната программа се снабди съ нужнитѣ промѣнения и се изработи за пръвъ пѣтъ пълна программа за реалката и за гимназията, като имъ се опредѣли курсътъ на седемъ години. Също се приготви программата и за дѣвическитѣ гимназии, съ курсъ четворогодишенъ, като се въведоха въ нея нѣкои нови работи (на пр. руский и френский езикъ като задължителни предметъ). Всичко това тури се въ дѣйствиe вече съ настоящата учебна година. За България се изисква една программа наредена тъй, щото ученикътъ да се не претоварва по такъвъ единъ начинъ, както се вижда въ нѣкои западни държави, а при всичко това да спечели въ течение на немного години едно солидно и всестранно образование, което да му отвори пѣтъ въ свѣта. Освѣтъ това программата и приложението ѝ трѣба да е наредена възъ една народна основа, тъй щото ученикътъ да излѣзе изъ училището съ надлѣжното народно самосъзнание, съ добро познавание на езика си, на отечеството си, на народната история и въобще на всичкитѣ тие нѣща, които съставятъ особеноститѣ на народността му. Ако се прибавятъ още подробни инструкции за преподавание всѣки предметъ и ако се подобри методата на учението, която до сега е много разнообразна споредъ разнообразната подготовка на преподавателитѣ, работата въ бѣдѣще може вече да трѣгне на прѣдъ съ твърда надѣжда за добъръ успѣхъ.

Найдобрата программа остава неиспълнима, ако нѣма добри учебници, и то е до сега една отъ найслабитѣ страни на нашитѣ срѣдни училища. За долнитѣ классове още се намиратъ книги, макаръ нѣкога и застарѣли и недостатъчни споредъ изискванията на напредналата методика и педагогика, но за горнитѣ классове ги нѣма, освѣтъ нѣколко рѣдки исключения. Нѣкои предметъи както на пр. геометрия, се преподаватъ само по диктовка, съ което се губи много врѣме и за учителя и за ученика. Освѣтъ това сѣществующитѣ книги нѣматъ една и съща научна терминология, едно нѣщо което води ученика въ заблуждение и което за сега е съвсѣмъ естествено. Но нови книги захващатъ полета да изпълняватъ този недостатъкъ, та има надѣжда, че той въ скоро врѣме постепенно ще изчезва. Министерството само насърчава и спомага списателитѣ до колкото му е възможно.

Обучението трѣба да е колкото възможно нагледно. Нѣкои предметъи, както естественитѣ науки, физика, химия, география и рисуване не могатъ да се изучаватъ безъ надлѣжнитѣ учебни пособия. Но първата година (1879) трѣбало е да се учи почти съвсѣмъ безъ такива нѣща; само въ Габрово имаше остатъци отъ сборки, съставени преди войната, но развалени въ врѣме на вѣстанieto, което предшествува освобождението на България. Въ 1880 г. купиха се твърдѣ малко нѣща отъ самитѣ училища. Тая година Министерството за тази цѣль испроводи одного отъ чиновницитѣ си нарочно въ Виена и тъй се снабдиха училищата съ кабинети по физика и химия, съ телурни, малки сборки по естественитѣ науки и съ образци и гипсови модели за рисуване, всичко въ цѣна на 14,140 лева. Тие колекции, разбира се, сѣ само едно начало и трѣба

постепенно да се допълняватъ и въ бѣдѣще до гдѣто да достигнатъ до желаемата пълнота. Освѣтъ това учителитѣ при нѣколко отъ училищата се постараха сами да умножатъ сборкитѣ, особено по минералогия, ботаника и зоология, съ нѣща събрани по самитѣ околности на градоветѣ имъ.

Всѣко училище трѣба да има и една малка библиотека, изъ която учителитѣ да могатъ да черпатъ постоянно душевна храна за допълняване на познанията си и която да дава на ученицитѣ материятъ за самостоятелно обучение възъ отъ уроцитѣ, както и да ги поощрава въ любовта къмъ наукитѣ. Такива библиотеки (освѣтъ Габрово) едвамъ сега захваниха да се събиратъ и то съ успѣхъ.

Самото управление на държавнитѣ учебни заведѣния вървеше въ начало много разнообразно и зависѣше единствено отъ личната распоредителност на директоритѣ. Отъ това произлизаха многочислени несъобразности и несплотности. За да се тури редъ, Министерството издаде на 1 Януарий 1881 една инструкция, която опредѣли подробно длѣжноститѣ на директора и на учителитѣ, въведе класни учители, организира учителскитѣ съвѣти, опредѣли подробноститѣ за учебната година, за распредѣлението на часовѣтъ, испититѣ, свидетелствата, за училищното книговодство, училищнитѣ сборки и библиотеки, установи начина на приемане и отпускане ученицитѣ и освѣтъ това предписа училищната дисциплина и устрои правила за поведението на ученицитѣ въ училището и възъ отъ него. Успѣхътъ на тази инструкция е очевиденъ, щомъ се сравни състоянието на училищата преди двѣ години и сега; особено дисциплината, която въ въспитанието има такова едно голѣмо значение, тури се на редъ.

Освѣтъ това въ 1881 год. пръвъ пѣтъ се направи инспекция по всичкитѣ държавни училища отъ страната на Министерството; нѣкои училища се посѣтиха даже два пѣти.

(Слѣдва)

Отъ провѣрителната коммисия за избирание членове на Държавний Съвѣтъ.

(Продължение)

ДНЕВНИКЪ V.

На шестнадесетъ декемврий, хилядо осемстотинъ осемдесетъ и първа година, въ мѣстността на Народното Събрание, часѣтъ около два подиръ пладнѣ, откри се петото засѣдание на общото събрание на коммисията, въ присѣствитѣ на слѣднитѣ ѝ господа членове: г. Бурмовъ, г. Даскаловъ, г. Моравеновъ, г. Д-ръ Калевичъ, г. Гюзелевъ, г. Тишевъ, г. Стойчовъ, г. Теодоровъ, г. Теохаровъ, г. Поповичъ, г. Ковачовъ, г. Стояновъ, г. Желѣсковичъ, г. Д-ръ Вълковичъ, г. Икономовъ, г. Грековъ и г. Начовичъ и по предложението на председателя г. Бурмова, прочечохъ се отъ г. секретаря Стоянова протоколитѣ на общото второ и трето засѣдание на коммисията, и тѣ като се одобриха и приеха, подписаха се отъ всичкитѣ присѣствующи господа въ засѣданието.

Слѣдъ това г. секретаръ прочете списъка на кандидатитѣ за Държавенъ Съвѣтъ, наредени отъ сѣщиятъ съ помощта на докладчицитѣ на тритѣ секции по редовото болшинство на полученитѣ имъ гласове. Списъкътъ гласеше така: Списъкъ на имената на избранитѣ лица отъ разнитѣ окръзи въ Княжеството за кандидати на Държавний Съвѣтъ. Послѣ слѣдватъ въ списъкътъ още тия нѣща: 1) броя на имената по редъ; 2) имената на кандидатитѣ, наредени по болшинството на полученитѣ имъ гласове; 3) цѣлото количество на полученитѣ гласове на всѣки кандидатъ и 4) общи забѣлѣжки.

Подиръ прочитанѣто и прегледванѣто на списъка, той се одобри и прие едногласно отъ всичкитѣ членове на коммисията безъ всѣко възражение отъ когото и да било.

На основание рѣшението на събранието отъ третето и четвъртото му общо засѣдание, г. председателъ, слѣдъ това, предложи да се пристѣпи къмъ провѣряванието лицата по качества имъ, за да могатъ да бѣдѣтъ кандидати на Държавний Съвѣтъ. За изпълнението на това рѣшение, членоветѣ на първата секция, а именно г. Грековъ, г. Икономовъ, г. Желѣсковичъ, г. Поповичъ, г. Д-ръ Калевичъ, г. Гюзелевъ и г. Тишевъ излѣзоха отъ салата на засѣданието, и тогава членоветѣ на двѣтъ други секции пристѣпиха къмъ разгледванѣто на тия качества.

Господинъ Д. Грековъ се прие на основание, че е билъ министръ; по сѣщото основание се приеха г. Т. Икономовъ и г. Желѣсковичъ. За г. Поповича рѣши се да се пита, да ли има документи че е свършилъ висше образование и тогава да се приеме. Г-нъ Д-ръ Калевичъ се прие на основание, че е свършилъ медицински факултетъ въ Парижъ, за което има диплома и е служилъ на държавна служба въ

България. Господинъ Тишевъ и Гюзелевъ се изоставиха като не подадатъ въ числото на двадесетъ кандидати.

Слѣдъ това повикаха се назадъ провѣреннитѣ вече членове на първата секция, а членоветѣ на втората секция се отстраниха отъ засѣданието, тъй щото първата и третата секция постѣпиха да разгледватъ качества на членоветѣ отъ втората секция. Г-нъ Начовичъ се прие на основание, че е билъ министръ; г. Вълковичъ се прие тоже по сѣщото основание; Господа Иор. Тодоровъ и В. Стояновъ се приеха на основание че сѣ били губернатори. Г. Н. Стойчовъ и Иос. Ковачевъ не се приеха, защото не спадатъ въ броя на двадесетъ първи кандидати.

Подиръ провѣряванетоъ лицата отъ втората секция, тѣ се възвърнаха въ салата на засѣданието, и лицата отъ третата секция се отдалечиха за да се провѣрятъ качества имъ отъ първата и втората секция. Г-нъ О. Бурмовъ, г. М. Балабановъ и г. Г. Теохаровъ се приеха на основание, че сѣ били министри; г. Н. Даскаловъ се прие на основание, че е билъ губернаторъ. Г-нъ М. Дриновъ се прие защото е билъ управляющій министерството; г. Евлогий Георгиевъ се прие на основание, че е билъ дипломатически агентъ; а г. Моравеновъ се прие, защото е членъ въ Върховний Кассационенъ Сѣдъ.

Слѣдъ това се събраха отново и тритѣ секции наедно и се пристѣпи къмъ разискване качества на ония лица-кандидати, които слѣдъ общата провѣрка на всичкитѣ кандидати за Държавний Сѣвътъ, влизатъ въ числото на помежду двадесетъ първи кандидати, но които не бѣха назначени за членове на провѣрителната комиссия, защото не сѣ били излѣзли между първитѣ двадесетъ кандидати, споредъ предварителното имъ преброяване въ Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи.

Отъ числото на тия лица бѣше най-напредъ г. Д-ръ Георгий Атанасовичъ, който се прие на основание, че е билъ министръ; вторий бѣше Д-ръ П. Минчовичъ, който се прие, защото е билъ губернаторъ; третий бѣше г. Конст. Стоиловъ, който се прие на основание, че е билъ председателъ на Апелативний Сѣдъ и четвъртий бѣше г. Д-ръ М. Цачевъ, който се прие, защото е билъ губернаторъ.

Слѣдъ това прие се и г. В. Поповичъ, отъ като обяви самъ, че е получилъ висше образование на Московский Университетъ и че има за това нужнитѣ документи, което се потвърди отъ гг. Теохара, Ковачева, Грекова, Стоянова и други.

Тукъ трѣба да се забѣлѣжи въобще, че стана съ пълно единогласие приемането на всичкитѣ горѣпоменати двадесетъ лица за правоспособни да бѣдѣтъ провѣзгласени за кандидати на Държавний Сѣвътъ и по изискуемото болшинство на полученитѣ имъ гласове и по качества, предписани въ § 8 отъ Устава на Държавний Сѣвътъ.

И тъй, подиръ тия провѣрки, събранието провѣзгласи за кандидати на Държавний Сѣвътъ слѣдующитѣ двадесетъ лица:

1. Г. Т. Икономовъ	съ 4725 гл.	11. Г. Г. Теохаровъ	съ 3092 гл.
2. „ М. Балабановъ	„ 4229 „	12. „ Д-ръ П. Минчовичъ	„ 2928 „
3. „ Н. Даскаловъ	„ 3967 „	13. „ Г. Моравеновъ	„ 2850 „
4. „ Иор. Тодоровъ	„ 3884 „	14. „ М. Дриновъ	„ 2847 „
5. „ Д. Грековъ	„ 3836 „	15. „ В. Поповичъ	„ 2689 „
6. „ Гр. Начовичъ	„ 3829 „	16. „ Евл. Георгиевъ	„ 2671 „
7. „ Т. Бурмовъ	„ 3696 „	17. „ К. Стоиловъ	„ 2584 „
8. „ Г. Желѣсковичъ	„ 3582 „	18. „ В. Стояновъ	„ 2350 „
9. „ Д-ръ Г. Вълковичъ	„ 3377 „	19. „ Д-ръ Д. Калевичъ	„ 2327 „
10. „ Д-ръ Г. Атанасовичъ	„ 3366 „	20. „ Д-ръ М. Цачевъ	„ 2314 „

и за това превѣзгласяване на изложенитѣ кандидати секретаря г. Стояновъ бѣ съставилъ особенъ актъ, който се одобри и подписа отъ всичкитѣ господа присѣдствующи членове на провѣрителната комиссия.

Най-послѣ събранието натовари бюрото да направи отъ страна на провѣрителната комиссия надлежний рапортъ до Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи, и да се погрижи за напечатванетоъ въ „Държавенъ Вѣстникъ“ всичко по-важно, що се отнася до дѣятелността на помѣннатата комиссия, на която задатъка съ това нейно засѣдане се обяви за свършенъ.

София, 16 декемврий 1881 година.

Председателъ: О. Бурмовъ.

Секретаръ: В. Д. Стояновъ.

Членове: Д. Грековъ, Д-ръ Вълковичъ, Н. С. Стойчовъ, Георг. Желѣсковичъ, Д-ръ Калевичъ, Н. Даскаловъ, Г. Теохаровъ Ю. П. Теодоровъ, Г. Д. Начовичъ, В. Поповичъ, И. Ковачевъ, И. Н. Гюзелевъ, Г. А. Моравеновъ, Т. Икономовъ и Г. Тишевъ.

Актътъ, за който е думата въ петий дневникъ, е слѣдний:

А К Т Ъ

къмъ дневникъ V-й

Днесъ, на шестнадесетъ Декемврий, хилядо осемстотинъ осемдесетъ и първа година, въ петото си засѣдание най долуподписанитѣ,

членове отъ комиссията за провѣряване изборитѣ на кандидатитѣ за Държавний Сѣвътъ, на основание на резултата отъ нашата провѣрка на тия избори, и споредъ § 27 в) отъ Врѣменнитѣ Правила за избиране членове на Държавний Сѣвътъ, провѣзгласяваме за двадесетъ членове-кандидати на Държавний Сѣвътъ слѣдующитѣ господа:

Тодоръ Икономовъ	съ 4725 гл.	Георги Теохаровъ	съ 3092 гл.
Марко Балабановъ	„ 4229 „	Д-ръ Панд. Минчовичъ	„ 2929 „
Никола Даскаловъ	„ 3967 „	Гаврилъ Моравеновъ	„ 2850 „
Иорданъ Тодоровъ	„ 3884 „	Маринъ Дриновъ	„ 2847 „
Димитръ Грековъ	„ 3836 „	Василъ Поповичъ	„ 2689 „
Григоръ Начовичъ	„ 3829 „	Евлогий Георгиевъ	„ 2671 „
Теодоръ Бурмовъ	„ 3696 „	Конст. Стоиловъ	„ 2584 „
Георгий Желѣсковичъ	„ 3582 „	Василъ Стояновъ	„ 2350 „
Д-ръ Георг. Вълковичъ	„ 3377 „	Д-ръ Д. Калевичъ	„ 2327 „
Д-ръ Георг. Атанасовичъ	„ 3366 „	Д-ръ М. Цачевъ	„ 2314 „

И за това се склучи настоящий актъ.

София, 16 декемврий 1881 год.

Председателъ О. Бурмовъ.

Секретаръ В. Д. Стояновъ.

Членове: Г. А. Моравеновъ, Н. Даскаловъ, Г. Теохаровъ, Д-ръ Вълковичъ, Д. Грековъ, Георг. Желѣсковичъ, Г. Д. Начовичъ, Н. С. Стойчовъ, И. Ковачовъ, И. Н. Гюзелевъ, Г. Тишевъ, Ю. П. Теодоровъ, Т. Икономовъ, Д-ръ Калевичъ, В. Поповичъ.

До Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи.

Рапортъ

№ 4.

Господине Министре!

Согласно съ Вашата покана отъ 30-ий Ноемврий т. г. подъ № 8475 членоветѣ на Комиссията, съставена по Указа на Негово Височество отъ 28-й сѣщій Ноемврий подъ № 990, за провѣряване изборитѣ на кандидатитѣ за Държавния Сѣвътъ, а именно: Господа Тодоръ Икономовъ, Димитръ Грековъ, Григоръ Начовичъ, Георги Желѣсковичъ, Д-ра Г. Вълковичъ, Георги Теохаровъ, Гаврилъ Моравеновъ, Василъ Стояновъ, Д-ръ Д. Калевичъ, Василъ Поповичъ, Иванъ Гюзелевъ, Никола Стойчовъ, Георги Тишевъ, Иосифъ Ковачевъ и долѣподписаний О. Бурмовъ, се събрахъ на 3-ий тек. Декемврий въ помѣщенieto на Народното Събрание, избрахъ тогачасъ г. Гаврила Моравенова, като най старъ отъ всичкитѣ, за приврѣменъ Председателъ и г. Василъ Стоянова за приврѣменъ Секретаръ и отложихъ започването на дѣлата си за слѣдующия день, догдѣто стане извѣстно, да ли отсѣдствующитѣ г-да членове: Марко Балабановъ, Маринъ Дриновъ и Евлогий Георгиевъ ще додѣтъ въ Столицата и ще взематъ участие въ провѣрките на изборитѣ отъ 1-ий Ноемврий.

На слѣдующия день, 4-ий декемврий, горѣказанитѣ членове на Провѣрителната Комиссия отново се събрахъ въ сѣщото помѣщение и съгласно съ Вашия Докладъ отъ 28-ий Ноемврий № 8445 избрахъ меня, долѣподписания, за постоянненъ Председателъ на реченната Комиссия, и ме натоварихъ да искамъ отъ Васъ документитѣ, по които имаше да станатъ провѣрките на изборитѣ, както имахъ честта, Господине Министре, да извършъ това съ писмото си отъ 4-ий Декемврий № 2 до Васъ.

Тогчасъ, слѣдъ избирането на постоянния, Председателъ на Провѣрителната Комиссия, се избра и г. Василъ Стояновъ за постоянненъ Секретаръ и, съгласно съ горѣпоменатия Вашъ Докладъ до Негово Височество, се съставихъ и тритѣ секции, по изборъ чрѣзъ тайно гласоподаване отъ членоветѣ.

За въ I-та секция се избрахъ г-да Дим. Грековъ, Тод. Икономовъ, Г. Желѣсковичъ, Василъ Поповичъ, Д-ръ Калевичъ, Ив. Гюзелевъ, Георги Тишевъ; за въ II-та секция се избрахъ г-да Гр. Д. Начовичъ, Д-ръ Вълковичъ, Иорданъ Тодоровъ, Василъ Стояновъ, Никола Стойчовъ и Иос. Ковачовъ; а за въ III-та секция останахъ: г-да Теодоръ Бурмовъ, Георги Теохаровъ, Никола Даскаловъ, Гавр. Моравеновъ, Маринъ Дриновъ, Евлогия Георгиевъ и Марко Балабановъ, отъ които тримата послѣдни не се явиха при провѣрките.

Въ това сѣщо засѣдание г. Тодоръ Икономовъ, като обърнѣ вниманието на Комиссията върху необходимостта да се рѣши отнапрѣдъ въпроса за неправилно написанитѣ имена на едни и сѣщи лица въ бюлетинитѣ при изборитѣ, Комиссията постанови да се оставятъ секциитѣ свободни да сливатъ всичкитѣ ония гласове, за които нѣма съмнѣния че принадлежатъ на едно и сѣщото лице; а ония имена, за които би съществувало нѣкое съмнѣние, че негли не означаватъ едно и сѣщо лице, да написватъ отдѣлно, за да се произнесе върху тѣхъ Комиссията въ общитѣ си засѣдания.

Въ заседанието отъ 7-ий тек. Декемврий двадесетѣтъ и единѣ окръжѣ се раздѣлихъ по жребие между горѣказанитѣ три секции, и при това на I-та секция се паднахъ: Софийския, Силистренския, Провадийския, Руссенекия и Търновския, Разградския и Трънския окръжѣ; на II-та секция се паднахъ: Раховския, Ломския, Севлиево-ския, Ески-Джумайския, Кюстендилския, Плевненския и Врачанския окръжѣ; а за III-та секция останяхъ: Видинския, Варненския, Орханйския, Ловчанския, Берковския, Свищовския и Шумненския окръжѣ. Всѣка една отъ тия секции получи отъ Председателя и документитѣ отъ окрузитѣ, на които изборитѣ имаше да провѣрѣва.

Казанитѣ три секции свършихъ провѣрките въ разстояние на седемъ денѣ и представихъ своитѣ доклади на общото събрание на Комиссията, което се държа на 14-ий тек. Декемврий. Комиссията, одобри едногласно тия доклади и послѣ постанови, щото Докладчицитѣ на тритѣ секции, г. Тодоръ Икономовъ, г. Начовичъ и г. Никола Даскаловъ да направятъ заедно съ Секретаря, г. Вас. Стоянова единъ списъкъ, въ който кандидатитѣ да сж наредени по числото на гласовѣтъ, които е получилъ всѣкий единъ кандидатъ отъ тѣхъ. Тая работа се извърши на 15-й тек. Декемврий и се представи на Комиссията въ нейното заседание отъ 16-ий сжщий мѣсець.

Въ това заседание Комиссията, като разгледѣ направения списъкъ, пристѣпа съгласно съ горѣпоменатия Вашъ Докладъ, да провѣри, споредъ § 8 на Устава на Държавний Съвѣтъ, качества както на всичкитѣ лица, които съставлявахъ Комиссията, така и на ония лица, които вѣздохъ отпослѣ въ числото на 20-тѣ имѣюща вишегласне лица. Това послѣдно провѣряване се извърши по слѣдующия начинъ: лицата, които съставлявахъ едната секция, се отглаговаха отъ Събранието и тѣхнитѣ качества се провѣрѣвахъ отъ членоветѣ на останалитѣ двѣ секции. Послѣ, тритѣ секции изедно провѣрихъ качества на ония лица, които спадахъ въ 20-тѣ по вишегласие избрани кандидати, но които не бѣха членове на провѣрителната коммисия, както и на ония, които отежтствувахъ.

Слѣдъ тая послѣдна провѣрка, комиссията съ особенъ актъ подписанъ отъ всичкитѣ ѣ присѣтствующи 17 членове означи и прогласи 20-тѣ лица кандидати, които имахъ, при изискуемитѣ отъ Устава качества, и вишегласието въ съвкупността на 21 окръжие. Тия кандидати сж слѣдующитѣ: Тодоръ Икономовъ, Марко Балабановъ, Никола Даскаловъ, Иорданъ Тодоровъ, Димитри Грековъ, Григоръ Начовичъ, Теодоръ Бурмовъ, Георги Желѣсковичъ, Д-ръ Георги Вѣлковичъ, Д-ръ Георги Атанасовичъ, Георги Теохаровъ, Д-ръ Панд. Минчовичъ, Гаврилъ Моравеновъ, Маринъ Дриновъ, Василь Поповичъ, Евл. Георгиевъ, Конст. Стоиловъ, Василь Стояновъ, Д-ръ Калевичъ и Д-ръ Минчо Цачевъ.

Считамъ при това за нужно да констатирамъ отъ старна на провѣрителната Коммисия, че изборитѣ на кандидатитѣ за Държавний Съвѣтъ сж се извършили на сждѣ правилно и редовно, и никждѣ не сж станали нѣкои сжщественни нарушения на закона, освѣнъ само въ Плевенъ, дѣто тамкашнй окръженъ управителъ си е допустналъ едно вмѣшателство при избора, което, споредъ Дневникъ IV на комиссията отъ 14 текущий мѣсець, е отъ естество да подведе реченнй управителъ подъ отговорность съгласно съ § 28 отъ Врѣменнитѣ Правила за избирание членове на Държавний Съвѣтъ и съгласно съ членъ 41 и 43 отъ избирателний законъ за народнитѣ представители.

Като излагамъ всичко това, имамъ честта, Господине Министре, да представя при настоящия си рапортъ съгласно съ § 27 отъ Врѣменнитѣ Правила за избиранието членове на Държавния Съвѣтъ: 1) особенний списъкъ на 20-тѣ кандидати, които сж получили най многото гласове, и 2) общий списъкъ на лицата съ послѣдователенъ номеръ, които слѣдватъ противъ провъзгласенитѣ горѣспоменѣтитѣ двадесетъ лица и които сж получили повече отъ десетъ гласа отъ разнитѣ окръжи на Княжеството. Ония лица, които получили помалко отъ 10 гласа въ цѣлото Княжество и за които е дадено отчетъ въ протоколитѣ на избирателнитѣ бюра въ окръжията, се намиратъ указани въ докладитѣ на тритѣ секции.

София 20 декемвр. 1881. Председатель: О. Бурмовъ.

Секретарь: В. Д. Стояновъ.

Отъ Министерството на Финанситѣ ОКРЪЖНО.

№. 343

До окръжнитѣ ковчежничества

При провѣряването расходнитѣ оправдателни документи за миналий мѣсець ноемврий, а тѣй сжщо и ония,

които пристигватъ за прилагание къмъ паричнитѣ искания за истегленитѣ прѣзъ по първитѣ мѣсеци сумми, отъ разни окръжни ковчежничества, а най много отъ Варненското се срѣщатъ слѣдующитѣ непростителни нередовности:

1. Расписки безъ подписи.
2. „ подписани съ моливъ (карандашъ).
3. „ на откъсацы отъ хартия.
4. На откъсакъ хартия двѣ расписки отъ двѣ разни лица, първата отъ едната, а втората отъ другата страна:
5. Расписки безъ обозначение за какво сж получени паритѣ.
6. Расписки издадени отъ служащитѣ лица.
7. Една трѣбователна вѣдомость за писари и расилни за три мѣсеца и срѣщо три парични искания.
8. Трѣбователни вѣдомости въ преписъ.
9. Трѣбователни „ за заплатитѣ за нѣколко лица, а подписани отъ едного.

и 10. Дѣла отъ парични искания, прошнуровани така, щото не може да се разгъне и прочете подписътъ на получителя.

Министерството на Финанситѣ, като съобщава тѣзи нередовности на окръжнитѣ ковчежничества, предлага имъ, щото за въ бждѣще строго да внимаватъ и по никакъвъ начинъ да не приематъ подобенъ родъ расписки и трѣбователни вѣдомости, а да изискватъ отъ лицата или учрежденията, които сж истеглили отъ ковчежничеството суммитѣ да представляватъ редовни оправдателни документи т. е. распискитѣ да бждѣтъ подписани отъ лицата, които получаватъ паритѣ и то съ мастило, да бждѣтъ на двѣ страници и за всѣко лице отдѣлно (ако не е трѣбователна вѣдомость), да се не получаватъ расписки издадени отъ служащи лица, а отъ лицето което е получило паритѣ, съ обозначение за какъвъ предметъ ги получава; За всѣко парично искание оправдателнитѣ документи да бждѣтъ отдѣлно и то всѣкога придружени съ описъ, а когато паричното искание е за писари и расилни, то да се оправдава въ сжщий мѣсець, а не слѣдъ три мѣсеци, да се прилагатъ оригиналитѣ трѣбователни вѣдомости, а не прѣписъ отъ тѣхъ, а при това всѣко лице да се расписва, че е получило заплатата си, ако ли е неграмотно, то да прилага печатътъ си, и дѣлата съ паричнитѣ искания като се прошнуроватъ, да се оставя връвта по дълга, за да може да се растворя свободно и контролира.

Ако послѣ това се забѣлѣжатъ въ нѣкое ковчежничество нѣкои отъ горѣпоменѣтитѣ нередовности, то ще се прафира веднага.

София 13 януарий 1882 год.

Министръ Георг. К. Желѣсковичъ.

Начилникъ на Отдѣлението М. Теневъ.

НЕОФФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

Отъ Държавната Печатница.

Ц И Р К У Л Я Р Ъ № 18.

Дирекцията на Държавната Печатница приканва вниманието на лицата и учрѣжденията, които поръчватъ за печатанье разни книжя, да се съобразжтъ за напрѣдъ съ тойзи редъ:

1. Поръчкитѣ ставатъ официиялно съ писмо до Дирекцията на Държавната Печатница, (а никакъ не чрѣзъ редакцията на Държ. Вѣстникъ).

2. При писмото трѣбва винжги да се прилагатъ надлѣжнитѣ образци, формуляри и рѣкописи, ясно и четливо написани, съ бѣлѣжка въ колко екземпляра, колкѣви и, приближенно, на какъвъ форматъ трѣбва да се извърши поръчката.

3. Кога се наръчватъ разни формуляри, тефтери и други бухгалтерски книги, за които отъ Министерствата сж прѣподадени форми и наставления, стига само да се укажѣтъ точно: Наставленията, N-тъ отъ желанната форма, количеството на екземпляритѣ и по колко листа въ всекой.

4. Оригиналниятъ квитанции отъ Ковчежничествата по исплащането на изпълненитъ поръчки ще се проваждатъ направо до дирекцията на Печатницата, която своевременно ще издава срѣщу тѣхъ установени Контръ-Квитанции.

5. Срѣщу всякоя смѣтка, представена отъ Печатницата, трѣбва да се възвръща особна квитанция.

6. Въ всякоя квитанция, издадена отъ Ковчежничествата, трѣбва да се бѣлѣжи N-тъ на смѣтка, срѣщу която е платена суммата.

7. Никога не трѣбва да се смѣшватъ смѣтки отъ Печатницата съ смѣтки отъ редакцията на Държавенъ Вѣстникъ. Срѣщу единитъ и другитъ смѣтки по принадлежностъ трѣбва винаги да се представятъ отдѣлно квитанции.

8. За работи, които се отнасятъ до Държавенъ Вѣстникъ, благоволятъ да се обръщатъ направо до Редакцията на послѣдний.

Бѣлѣжка. Писмата, адресувани отъ сега нататъкъ не въ свое мѣсто, ще останатъ безъ послѣдствие.

София, 19 януарий 1882 год.

Директоръ Г. Кирковъ.
Книговодецъ И. Гюловъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

14 януарий

Парижъ. Въ слѣдствие на това, гдѣто камарата съ вотиранието си прие опредѣленото прегледване конституцията, а отхвърли scrutin de liste-a съ 305 гласа противъ 117. г. Гамбетта подаде на председателя на Републиката оставката на кабинета.

Берлинъ. Националната газетта казва, че споредъ думитъ исказани отъ г. Путкамера въ Рейхстага международнитъ заплитания сж неизбѣжни; Сѣверната Германска газетта обявява, че г. Путкамеръ е искалъ само да призове вниманието върху опасността, която произлиза отъ разрушителнитъ партии.

Ню-Йоркъ. Сждътъ на присяжнитъ призна Гито виновенъ въ убийството на председателя Гарфида.

Лондонъ. Морнингъ Постъ извѣстява че Лордъ Гранвилъ получилъ извѣстие, какво силитъ били съгласни да признаятъ, че би било износно Англия неотложно да испроводи Малтийската си флота въ Александрия, ако обстоятелствата изискватъ това. Сжщия вѣстникъ казва още, че въ държаний вчера министерски съвѣтъ повечето отъ министритъ признали, че Англия нѣма да се бои отъ никакво заплитание, до когато дѣйствува въ съгласие съ Франция.

Цариградъ. Говори се, че Портата желаяла да се придобри съ Франция и за тая цѣль тѣзи денѣ щали да се направятъ нѣкакви си постѣпки при г. Тиссо.

15 януарий

Берлинъ. Г. Боттишери заявява въ Рейхстага, че правителството счита за преждевременно исканьето да организира всемирно изложение за 1885 год. Облагата отъ това изложение не би отговорила на разносикитъ. За сега правителството се съвѣщава, презъ кои именно епохи трѣбва да ставатъ всемирнитъ изложения у разнитъ държави.

Виенна. Официално, извѣстяватъ че въ осемъ битки, станали между малки отдѣления на театра на въстанието отъ деветъ дни насамъ до вчера, имало двама унтеръ-офицери и 6-редови убити, двама офицери, петмина унтеръ-офицери и 12-солдати тежко ранени, 10 човѣка легко ранени и трима изгубени.

Буда-Пеща. Въ депутатската камара въ едно слово, което се посрещи съ шумни ржкоплескания, г. Тисца обори увѣренията, расѣяни отъ една брошура на нѣкого си Беница, че ужъ немцитъ въ Трансилвания били притеснявани а и немскій языкъ билъ запретенъ.

Парижъ. Увѣряватъ, че г. Греви поканилъ господина Фрейсине за да състави кабинетъ. Нѣкои вѣстници, като зематъ предъ видъ мжчотнитъ, които ще срещне новий кабинетъ, предвиждатъ трайно министерството съ г. Леона Се председателъ на съвѣта и министръ на финанситъ.

Петербургъ. Journal de S. Petersburg като обсъжда Англо-Френското поведение въ египетскитъ работи казва: всяко ново промѣняване на Истокъ трѣбва да има одобрението на силитъ.

Парижъ. Слуха, че г. Греви е поканилъ г-на Леона Се, произведе добро впечатление. Английскитъ вѣстници мислятъ че не-сполуката на г. Гамбетта е кратковременна.

Times мисли че оставката на г. Гамбетта ще произведе вълнение и че той ще се върне пакъ на властѣта.

16 януарий

Парижъ. Г. Фрейсине не е още приелъ миссията да състави ново министерство, днесъ той е говорилъ съ мнозина. Г. Гамбетта е далъ обѣщание да не състави опозиция. Г. Ферри щалъ да приеме да влезе въ новий кабинетъ. Много вѣстници исказватъ желание г. Леонъ Се да влезе отъ ново въ министерството на финанситъ, за да улесни рѣшението на финансовата криза.

Лондонъ. Daily news казва, че въ Атина се е открилъ заговоръ противъ краля Георгия.

Standard е получилъ слѣдующата телеграмма изъ Александрия: Слухъ се разнася че 1500 Абиссинци сж пристигнали на египетската граница съ единъ чиновникъ Абиссинецъ.

Виенна. Г. Калноки поиска отъ делегациитъ извънреденъ кредитъ осемъ милиона флорини за да се турятъ въ дѣйствие военнитъ мѣрки, които иматъ за цѣль да усмиратъ движението, което е избухнуло въ южната частъ на монархията.

Парижъ. Г. Фрейсине работи за съставянето кабинета. Г. Ферри ще земе министерството на народното просвѣщение и по всяка вѣроятностъ г. Леонъ Се министерството на финанситъ.

Виенна. Въ рапорта, представенъ на делегациитъ за отпушаньето кредитъ, е казано: че расходитъ ще бждѣтъ много по голѣми отъ поисканитъ, първо защото и откакъ се потуши въстанието, ще трѣбва да се уголѣмятъ гарнизонитъ, да се създадатъ подкрепителни пунктове, които да бждѣтъ достаточни за войскитъ въ Херцеговина и Далмация. Правителството още неможе да каже цифрата на расходитъ за този предметъ. За сега въстанието е само спорадическо (тукъ тамъ), то трѣбва колкото е възможно по-скоро да бжде потушено, за да се убѣди населението че всяко противостояние ще е безполезно.

Цариградъ. Истина е че Султана се опитва да се придобри съ Франция. Ренидъ Бей, единъ отъ пратенитъ непослѣдкъ въ Берлинъ, направилъ визита на г. Тиссо и ималъ съ него разговоръ въ примирителенъ смисълъ. По оттегляваньето на г. Гамбетта отъ министерството, види се, ще измѣни расположенията на Султана.

17 януарий

Парижъ. Г. Леонъ Се не скланя да приеме финанситъ, по причина на Фрейсиневата программа относително публичнитъ дѣла. Но все пакъ искатъ да кажатъ, че мжчотиитъ се изравнили презъ послѣдната вечеръ въ единъ разговоръ на г. Леонъ Се и г. Фрейсине съ г. Греви. Състава на новий кабинетъ не се знае още окончателно.

Габровский Мировий Сждия.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ

No. 281.

Въ името на Негово Височество Александръ I-й Княза Българский, на 25 ноември 1881 г. Габровский Мировий Сждия, въ откритото си сждебно заседание разглѣда гражданското дѣло подъ № 543, по В. Р. по искътъ предаденъ отъ Габровеца Бонча Колувъ, противъ наследницитъ на покойникъ Габровецъ Коста Н. Гюзелевъ именно Дона и Рада Гюзелеви, Габровки, Ивана Н. Гюзелевъ живущъ въ г. София и Марка Н. Гюзелевъ живущъ въ г. Исмаилъ (Румжния) за 2000 гроша.

При разбирателството на дѣлото явиса само ищеца, а отвѣтници: Марко Н. Гюзелевъ, призованъ чрезъ „Държавниятъ Вѣстникъ“ съ призовка подъ №. 1743 публикувана трикратно въ 50, 51 и 52 броеве, не се яви нито лично нито чрезъ повѣренникъ, подобно и Иванъ Н. Гюзелевъ призованъ съ призовка подъ №. 3184, тоже се не яви, като въ сѣще-врѣменно съ едно свое прошение регистрирано подъ №. 1624 се отказва отъ всяко братово си наслѣдство, както и отъ дългъ му и не счита себеси за отвѣтникъ по това дѣло, а Дона и Рада Гюзелеви ако и да бѣха получили и подписали призовкитъ си тоже се не явиха, по прозбата на ищеца, и съгласно ст. ст. 115 и 116 гражданското мирово сѣдопроизводство, пристапи се къмъ разгледане дѣлото и слѣдъ прочитане прошения на ищеца намѣри се, че той по силата на единъ записъ отъ 25 юния 1875 г. иска отъ покойний Коста Н. Гюзелевъ 2000 гроша, срѣщу които пари този послѣднийтъ му билъ заложилъ къщата си, съ условие, че ако въ расстояние на една година не му брои горнитъ пари, то займодавица да бѣде притежателъ на къщата. Нѣтъ като той (длъжникътъ му) умрѣлъ предъ да истича срока на записа и въпроснитъ пари останали не платени, то за това моли сѣдѣтъ да се призватъ наслѣдниците му, Дона, Рада, Иванъ и Марко Н. Гюзелеви, и осѣди да му заплатятъ помѣнатитъ 2000 гроша, или му придадѣтъ въ натура заложената му къща, вопреки условията на покойнийтъ имъ братъ.

Вслѣдствие на всичко горѣизложено, сѣдята като взе предъ видъ 1) представениятъ записъ отъ ищеца че е законенъ 2) отказването на братаму Иванъ Гюзелевъ, както отъ наслѣдство подобно и отъ дългъ му, и 3) неявяването на останалитъ наслѣдници, и на основание ст. ст. 49, 71, 100, 101, 102 и 103, 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство заочно

Опредѣли:

Да броятъ, Марко, Дона и Рада Н. Гюзелеви, жители Габровски, двѣ хиляди №. 2000 гроша на Габровеца Бонча Колювъ, или да му придадѣтъ въ натура заложената му къща, която се намира въ г. Габрово улица Орловска №. 43 за издължение записътъ на покойнийтъ си братъ Коста Н. Гюзелевъ, подобно и послѣдовавшиятъ за публикуване лѣва 17. 50 стот. още и разносикътъ, които има да послѣдоватъ до изпълнение рѣшението.

Настоящото рѣшение съгласно ст. 124, 125 и 132 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство подлежи на Апелационно обжалование предъ Търнов. окр. сѣдъ въ срокъ едно мѣсеченъ отъ послѣдното му публикуване въ „Държавниятъ Вѣстникъ“.

Мировий Сѣдия Ив. П. Червенаковъ.

2—(1130)—3

Ловчанскій Мировий Сѣдия

РѢШЕНИЕ № 327

Въ името на Неогово Височество Българскій князь Александръ I, на хиляда и осемстотинъ и осемдесетъ и първа год. ноемврий 18-ий день, Ловчанскій мировий сѣдия разгледѣ гражданското дѣло подъ №. 703 отъ 1881 год. по тѣжбата на Мехмедъ Х. Куловъ отъ Левечъ противъ Ахмеда Х. Вехабова изъ Левечъ живущъ въ Ц-градъ за искъ 4925 гроша.

Обстоятелствата на дѣлото бѣха: 1) отвѣтникътъ Ахмедъ Х. Вехабова, призоваванъ съ призовка публикувана въ „Държавниятъ Вѣстникъ“ броеве 49 и 50 отъ 1881 год. не се яви да отговоръ, нито лично нито чрезъ повѣренникъ, а явисе само ищеца Х. Куловъ; 2) ищецътъ Мехмедъ Х. Куловъ поддържа искътъ си противъ Х. Вехабова, като представи два записа, а именно: Записъ отъ 1293 год. априлий 23 за 1000 гроша главница и 75 гроша лихва отъ Ахмедъ Х. Вехабова връхъ Дервишъ Муса изъ Левечъ съ поръчителството на покойнийтъ му баща Хаджи Хисина, които е платилъ на Дервишъ Муса въ сѣда; и записътъ тоже отъ Х. Вехабова връхъ бащаму Х. Хисина Х. Кулеву за 3850 гроша отъ 1291 г. зачалото на септемврий; и 3) Ищецътъ Х. Куловъ помоли да се рѣши заочно, съгласно горѣпоменатитъ записи, като прибави, че свидѣлитъ Ибишъ-а, Дюлгяръ Мехмедъ Али и Касабъ кара Али измрѣли и задъ граница отсѣжтоватъ.

Взе въ съображение: 1) Записитъ представени отъ ищеца; и 2) Неявката на отвѣтника.

И на основание чл. чл. 47, 71, 100, 101, 103, 115, 116, 124 и 132 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство,

Опредѣли заочно:

Ахмедъ Х. Вехабова да брои на Мехмеда Х. Куловъ 4925 гроша споредъ записитъ, разноси за публикация на призовка 17

лѣва и 50 стот. за прошения 5 лѣва и 25 стот. и разносикътъ, които послѣдватъ.

Настоящото неокончателно рѣшение троекратно ще се обнародва въ „Държавниятъ Вѣстникъ“ и подлѣжи на въззивъ отъ не-благодарни предъ Плевненскій окр. сѣдъ въ едномѣсеченъ срокъ отъ послѣдното му публикуване.

Ловчанскій Мировий Сѣдия М. Хр. Радославовъ.

1—(1112)—3

Отъ Министерството на Просвѣщенето.

ИЗВѢСТІЕ.

По Вѣдомството на Министерството на Народното Просвѣщение има слѣдующитъ вакантни мѣста:

1) Директоръ на Ломската реална гимназия, годишна заплата 5460 л.;

2) Директоръ на Търновската дѣвическа гимназия, заплата 4560 л.;

3) Единъ второкласенъ учителъ за Варненската реална гимназия най повече за предметитъ аритметика и физика въ долнитъ класове, заплата 3600 л.;

4) Инспекторъ за Ломско-Берковскій учебенъ окръгъ, заплата 4800 л.

Кои-то г-да желаятъ да заематъ кое да е отъ тие вакантни мѣста, нека съ надлѣжнитъ свидѣтелства и документи се обърнатъ до Министерството на Народното Просвѣщение.

София 15 януарий 1882 год.

Главенъ Секретаръ: В. Д. Стояновъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Сички ония, които до сега сѣ получавали отъ Министерството на Просвѣщението и иматъ право да получаватъ и за напредъ пенсия, трѣба да се отнесѣтъ до това Министерство съ прошение, въ което да укажатъ въ кое окръжно ковчежничество и чрезъ кого желаятъ за напредъ да имъ се отпуща принадлежащия имъ се мѣсеченъ дългъ отъ пенсията.

София, 19 януарий 1882 год.

Главенъ секретаръ В. Д. Стояновъ.

LA FONCIÈRE

(Ла Фонсьеръ)

общество за застрахованіе имущества отъ огнь, живота, транспорти и пр.

КАПИТАЛЪ ГАРАНТИРАНЪ

ШЕСТИДЕСЕТЪ МИЛИОНА ФРАНКА.

Сѣдалище въ ПАРИЖЪ.

Главенъ Агентинъ за въ Княжество България А. ПИКЪ, мѣстожителство въ ст. София.

»»»

LA FONCIÈRE

COMPAGNIE D'ASSURANCES

CONTRE L'INCENDIE, SUR LA VIE, LES TRANSPORTS ETC'

CAPITAL DE GARANTIE:

»»» SOIXANTE MILLIONS. »»»

Siège social: PARIS.

Agent général pour la Bulgarie A. PICQ à Sophia.

2—(1)—4

Кюстендилский окр. управитель.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 92.

Кюстендилский окръженъ управитель извѣстѣява, че на 25-ий тек. януарий въ помѣщеніето на канцеларията му, ще стане отдаването подъ аренда съ публиченъ търгъ вакувскикъ и турскиѣ недвижими имоти въ Кюстендилский округъ за тек. 1882 год.; който търгъ ще се продължава до 31-ий сѣщій мѣсець, когато ще стане окончателното отдаване.

Окр. Управитель С. А. Тумпаровъ.
Финан. Секретаръ: С. К. Кимиряновъ.

2—(49)—3

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 11.

Ловчанский окр. управит. съвѣтъ извѣстѣява, че отъ 21-ий т. януарий, въ помѣщеніето на съвѣтъта, ще почнатъ да се отдаватъ подъ наемъ съ публиченъ търгъ вакувскиѣ и турскиѣ недвижими имоти въ Ловчанский округъ, за текущата 1882 год. Желаящитъ да наадаватъ, могатъ да се отнасятъ на урѣченното мѣсто всѣкий день до 31-ий януарий, когато ще стане окончателното отдаване.

Предсѣдатель: В. Ионковъ.
Чл. Секретаръ: А. Ц. Хитровъ.

2—(50)—3

Плѣвенский окр. упр. съвѣтъ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 2623.

Въ село Петарница (Плѣвн. околия) отъ прѣди десетъ дни се намиратъ неизвѣстно кому принадлежащи слѣдующитъ животни:

1) една кобила на повече отъ 8 години съ косъмъ алестъ и безъ никакви особни бѣлѣзи.

2) една кобила на повече отъ 8 год. съ косъмъ червенъ и безъ никакви особни бѣлѣзи.

3) една кобила на повече отъ 8 год. съ косъмъ жълтъ и на дѣсното ухо цѣпоуха.

4) една кобила стара съ косъмъ сивъ и безъ особни нѣкои бѣлѣзи.

5) едно конче на двѣ години съ косъмъ червенъ и безъ особни бѣлѣзи.

6) едно кобилче на двѣ години съ косъмъ тъмно-алестъ и безъ особни бѣлѣзи.

7) едно кобилче на една година съ косъмъ чржнъ и безъ особни бѣлѣзи.

8) едно кобилче на една година съ косъмъ червенъ и на десния му заденъ кракъ малко бѣло.

Призоваватъ се прочее притежателитъ на горѣуказаннитъ животни да се явятъ съ писменни доказателства въ съвѣта найкъсно до 15-ий февруарий 1882 год. за да имъ се предадѣтъ въ противенъ случай, тѣ ще се продадѣтъ на наадавателенъ търгъ за въ полза на сѣкровището.

Плѣвенъ 30 декемврий 1881 година.

Предсѣдатель С. П. Карапетровъ.

Чл. Секретаръ: Димитровъ.

2—(17)—3

Плѣвенски окръженъ сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 2952.

На основание опредѣленіето на Плѣв. окр. сждъ отъ 28-ий декемврий 1881 годъ подъ No. 4050, и ст. 850, 851 и 853 отъ Вр. Сжд. Правила, обявява се, че се дири отключившии се отъ предварителното слѣдствие Хасанъ Юмеръ отъ с. Турски Карагачъ (Никопол. околия) Плѣв. окр., чийто бѣлѣзи сѣ слѣдующитъ: на бой високъ, около 24 год. възраст, грапавъ, очи черни, мустаки жълти, и средне дебелъ човѣкъ; други отличителни знаци нѣма, обвиняемъ въ убийството на Юсменъ Кара-Али изъ сѣщото село. Вслѣдствие горѣизложеното се предлага всѣкому, който би узналъ неговото мѣсто прибываніе да го съобщи на ближайшиятъ полицейски власти, а тѣзи послѣднитъ се умоляватъ немедленно да го препроводятъ въ този сждъ.

Плѣвенъ 30 декемврий 1881 год.

Предсѣдатель: И. В. Плакуновъ.

Секретаръ: Г. Ив. Узуновъ.

2—(13)—3

Шумненский окол. начальникъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

No. 2982.

Подписанный обявявамъ че слѣдъ два мѣсеца отъ дѣнятъ на послѣдната публикация настоящето обявление въ „Държавний Вѣстникъ“, въ растояніе на 61 день, на основаніе исполнительный листъ отъ Шумненский мировой сждия подъ № 3642, и съгласно ст. 451, 452, 454, 455 и 456, отъ Вр. Сждебни Правила, ще продавамъ съ наадавание недвижимото имущество на Герче Атанасовъ, Шумненецъ, отъ Костовата часть състояще отъ половината на кжщата на казанний, находяща се въ Костовата часть подъ No. 443, която обема сѣверната часть на кжщата, отъ два етажъ и отъ долу маза. Горний етажъ обема единъ мутуфакъ и една стая, долний — обема една стая сѣщо както горния и едно хашеви, и мазата на дължина 8 метра и ширина 7 метра е изградена съ каманье; двата горни етажъ сѣ изградени съ прѣтие замазани съ калъ и покрити съ керамиди.

При тѣзи кжща се отнася единъ дворъ отъ 14 метра дължина и 10 метра широчина, съ проходъ отъ къмъ Истокъ съ една малка врата, която излиза въ непроходима улица. Това имущество се граничи отъ истокъ, западъ и сѣверъ съ непроходими улици а отъ югъ съ другата половина на домътъ на дължикътъ; то не е никому заложено и ще се продаде за удовлетворение искътъ на Вълка Георгиевица отъ 825 гроша и разноси до исполненіето.

Продажбата ще почне отъ оцѣненіето 1500 гроша пазаренъ курсъ, желающитъ да купятъ това имущество, съгласно ст. 457, отъ Вр. Сждебни Правила, могатъ да разглѣждатъ формалноститъ по продажбата, всѣкой день освѣнь празничнитъ въ присѣственнитъ часове.

Шуменъ 27 августъ 1881 год.

Околийский Начальникъ П. Славовъ.

Секретаръ: М. Поповъ.

2—(1071)—3

ТАБЛИЦА

за тръгванъето и пристигванъето на пощата въ Софійското пощенско писалище.

Влиза въ дѣйствие отъ 18 януарий 1882 година

Т р ѣ г в а						П р и с т и г в а					
ЗА	ПРѢЗЪ	ДЕНЬ	часъ	мин.	време	ОТЪ	ПРѢЗЪ	ДЕНЬ	часъ	мин.	време
За Европа	Презъ Видинъ	Понедѣльникъ	6	—	веч.	Отъ Европа	Презъ Видинъ	Вторникъ	2	10	сутр.
		Срѣда						Петъкъ			
		Четвъртъкъ						Срѣда			
За вжтрѣшността на Княжеството	Презъ Плѣвенъ	Сѣбота	12	—	плад.	Отъ вжтрѣшността на Княжеството	Презъ Плѣвенъ	Срѣда	9	40	сутр.
		Понедѣльникъ						Петъкъ			
		Четвъртъкъ						Понедѣльникъ			
За Цариградъ	Презъ Варна	Понедѣльникъ	12	—	„	Отъ Цариградъ	Презъ Варна	Петъкъ	9	40	„
		Четвъртъкъ						Понедѣльникъ			
За Цариградъ	Презъ Ихтиманъ	Вторникъ	10	—	веч.	Отъ Цариградъ	Презъ Ихтиманъ	Срѣда	4	—	веч.
		Сѣбота						Недѣля			
За Сърбия	Презъ Царибр.	Вторникъ	8	—	сутр.	Отъ Сърбия	Презъ Царибр.	Срѣда	4	—	„
		Петъкъ						Сѣбота			
За Трънъ, Брезникъ, Радомиръ, Кюстендилъ, Самоковъ и Дупница		Четвъртъкъ	5	—	„	Отъ Трънъ, Брезникъ, Кюстендилъ, Радомиръ, Самоковъ и Дубница		Четвъртъкъ	8	—	сутр.
		Недѣля						Недѣля			